

جنايت جمعی سلاح نمی فرستد. به نظر من این مزیت بزرگی است. من همچنین فکر می کنم تحلیل جدی این است که اگر آمریکا حمایت های نظامی خود را قطع کند، اسرائیل به سادگی نمی تواند این جنگ را برای مدتی طولانی ادامه دهد.

این موضوع را به عنوان یک کارمند سابق می گویم، این حس هم وجود دارد که به محض آنکه رئیس مشخص کند چه مسیری را طی نخواهد کرد یا چه رویکردهایی را نمی خواهد در نظر بگیرد، پس تلاش می کنند راه حل هایی را در داخل این چارچوب ها پیدا کنند. فکر می کنم این آن چیزی است که اینجا مشاهده می کنیم.

فکر می کنید یک دولت دموکراتیک متفاوت چه کار می کند؟ چه اقداماتی می تواند برای تفاوت ایجاد کردن، انجام دهد؟

به نظر من یک دولت دموکراتیک متفاوت می توانست پیش از هفتم اکتبر این موضوع را جدی تر بگیرد. این را هم در نظر بگیرید که ما به دور دیگری از روند معمول صلح نیاز داشتیم. اما سال های سال است که سازمان های مردم نهاد بین المللی، فلسطینی ها، مقامات امنیتی اسرائیل و اعضای کنگره از جمله رئیس سابق من در مورد غزه هشدار می دهند. این ایده که می توانیم فلسطینی ها را به گوشه ای برانیم و مشکلات را بدون هیچ تبعات واقعی مدیریت کنیم، در هفتم اکتبر به عنوان یک فانتزی نشان داده شد.

پس از هفتم اکتبر، فکر می کنم و امیدوارم هر دولت دموکراتی که روی کار بیاید همان کاری را کند که باید انجام داد: حمایت تمام عیار، همدردی کامل و زمان کافی برای هضم آنچه در هفتم اکتبر با تمام وحشت هایش اتفاق افتاده و همچنین در کنار اسرائیل ماندن در حالی که از مردم خود دفاع می کند.

هر چند نسبتاً سریع در مقطعی مشخص شد آنچه قرار بود در غزه اتفاق بیفتد فقط دفاع از خود نبود. خیلی زود مشخص شد که این جنگی برای انتقام گیری بود. اظهارات بی شماری از سوی مقامات دولت اسرائیل داریم که بسیاری از آنها به عنوان اتهام به نسل کشی در پرونده آفریقای جنوبی در دیوان کیفری بین المللی جمع آوری شده اند. ما با چشمان خودمان تا کنیک های به کار گرفته شده روی جمعیت فشرده شده غیر نظامیان در غزه را دیده ایم. یک دولت دموکراتیک متفاوت ممکن بود این موضوع را جدی تر بگیرد و خیلی زودتر با فوریت بیشتری اقدام کند.

یعنی به جای اینکه در سازمان ملل و دیوان کیفری بین المللی روابط عمومی اسرائیل باشد، برای این کشور تسلیحات بفرستد و غیره؟

بله، نه فقط روابط عمومی در سازمان ملل بلکه در کل. متأسفانه، اما من صحبت های جان کری، سخنگوی امنیت ملی را شنیدم که بسیار تکان دهنده بود. یعنی، او برای او چه کسی حرف می زند؟ آنها فقط تمام اتفاقاتی را که با چشمان خودمان می بینیم انکار می کنند

و بر این ادعای خود اصرار می کنند که هیچ شواهدی ندیده اند که اسرائیل مرتکب جنایات جنگی شده است. این یک مزخرف آشکار است.

پس سوال خود را پاسخ دهید: برای چه کسی صحبت می کند؟ فکر می کند مخاطبش کیست؟ مخاطبش رئیس جمهور است؟

فکر می کنم واضح است که برای رئیس جمهور صحبت می کند، کاری که باید انجام دهد. این همان مسئله ای است که باید ما را نگران کند چون پیام این است که جو بایدن به آنچه می خواهد و نیاز دارد ادامه می دهد...

داشتیم به رابطه آمریکا و اسرائیل فکر می کردم چه چیزی آن را منحصراً به فرد می کند اما سپس به روابطمان با عربستان سعودی رسیدم. حتی یازده سپتامبر چرخش بزرگی در این رابطه ایجاد نکرد. به روابطمان با پاکستان نگاه می کنم که پس از یک دهه روابط بسیار بد در دوران «جنگ علیه ترور» با پیدا شدن أسامه بن لادن در نزدیکی یک پایگاه نظامی پاکستانی، به اوج رسید. این رابطه در نهایت در برخی موارد تغییر کرد اما عمدتاً به همان شکل باقی ماند. به نظر من یک جنبه تمایل به حفظ وضعیت موجود در سیاست خارجی آمریکا وجود دارد. شما آن را چگونه می بینید؟

به نظر من نقطه آغاز منطق امنیت مشترکی که پشت روابط آمریکا و عربستان، پشت روابط آمریکا و پاکستان و پشت روابط آمریکا و اسرائیل وجود دارد، به دوران جنگ سرد برمی گردد، سپس وارد دوران پس از جنگ سرد و به ویژه دوران جنگ علیه ترور شده است. حالا آن را در رقابت استراتژیک با چین می بینیم که تهدید جدیدی است و باید با سرپا نگه داشتن روابط با تمام دولت های مشکل ساز، از خودمان در برابر آنها محافظت کنیم. همیشه بهانه ای برای این کار وجود دارد. به نظر من باید از هزینه های این منطق که به طور مرتب مشاهده می کنیم، آگاه باشیم.

اما به نظر من نوعی همدردی سیاسی و فرهنگی بین آمریکا و اسرائیل وجود دارد که تأثیری واقعی بر سیاست دارد. در این مورد، شرایط متفاوت است. فقط صنایع تسلیحاتی نیست، فقط لابی اسرائیل نیست.

من در کلیسای انجیلی بزرگ شده ام، نوعی همذات پنداری با اسرائیل وجود داشت که در درک من از تاریخ منطقه و دین خودم شکل گرفت. این موضوع به نظر برای اکثر آمریکایی ها، حتی برای آن عده ای که خیلی سیاسی نیستند یا این مباحث را از نزدیک دنبال نمی کنند، صدق می کند. بایدن به وضوح اعلام کرده که

بخش بزرگی از شکل روابط آمریکا و اسرائیل، به دیدگاه خود بایدن برمی گردد. او مدت ها است که این ایده ها را دارد؛ درباره شان خیلی صحبت کرده است. اساساً به این می رسیدم که اسرائیل برای هر کاری که دلش می خواهد انجام دهد، حمایت تقریباً بی قید و شرط آمریکا را دارد. اگر اختلافی در نقطه نظر یا انتقادات یا تنش ها وجود داشته باشد، در بهترین حالت پشت پرده ابراز می شوند

این بخشی از درک و هویت اوست. در نتیجه یک پشتوانه سیاسی و فرهنگی از روابط اسرائیل و آمریکا وجود دارد که به نظر من به اندازه دیگر کشورهایی که نام بردیم وجود نداشته یا نخواهد داشت.

اگر چه من معتقدم این موضوع در حال تغییر است، درست است؟ ما افراد بیشتر و بیشتری را داریم که ریشه شان به خاورمیانه و دیگر کشورهای منطقه و جهان برمی گردد که نسبت به اینکه این رابطه چگونه باید پیش رود و اعمال استانداردهای دوگانه ای، دیدگاه متفاوتی دارند. پس همانطور که پیش می رویم به بحث دیگری پیش کشیده می شود.

۸ ماه گذشته مراب این فکر و امی دارد که شاید کمتر از آنکه فکر می کردم تغییری رخ داده. با اینکه حدس می زدم یکی از جواب ها این باشد که سیاست عملاً تغییر کمی داشته و شرایط در حال تغییر است. دولت بایدن تصمیم گرفته از روش هایی که در آن سیاست تغییر کرده، استفاده نکند.

خب، فکر می کنم آنچه مشاهده کرده ایم این است که زمانی که رئیس جمهور دیدگاه جداگانه ای دارد، می تواند مشی سیاسی را تا حد بسیاری تعیین کند. از کسی پوشیده نیست که رئیس جمهور قدرت بسیاری در تعیین مسیر سیاست خارجی آمریکا دارد. اما فکر نمی کنم کسی بتواند به ۸ ماه گذشته نگاهی بیاندازد (و تغییرات را نبیند) چه اعتراضات خیابانی باشد، چه چادر زدن [دانشجویان] یا سخنرانی چاک شومر، که فکر می کنم فوق العاده منحصراً به فرد بود. نمی توانستم تصور کنم سناتور شومر همین چند سال پیش می توانست چنین سخنرانی ای را ابراز کند. اما فقط شومر نیست. دیگر اعضای کنگره هم می توانند درباره این مسئله به روشی منتقدانه تر صحبت کنند و فکر می کنم این بازتابی از تغییر در سیاست است.

۴ در ۱۴ مارس، شومر در سخنرانی خود گفت که اسرائیل باید از نتانیاهو عبور کند و دوران نتانیاهو برای اسرائیل خوب نبوده است. حالا نتانیاهو ماه دیگر وارد کنگره آمریکا می شود. برنی سندرز، رئیس پیشین شما گفته بود در این جلسه شرکت نمی کند. به سختی می توان درک کرد چرا شومر او را دعوت کرده است.

فکر می کنم این رفتندی از سوی مایک جانسون، رئیس مجلس و تقریباً همکاری کامل نتانیاهو هم در آن دخیل بود. متأسفانه سناتور شومر و حکیم جفریز، رهبر اقلیت، با آن همراهی کردند. به نظر من دعوت از نتانیاهو اقدامی حیرت آور بود. باورپذیر است که او به حمایت از جنایات جنگی متهم شده. کسی که حتی پیش از این جنگ سابقه عظیمی در حرف های دوپهلوی، نژادپرستانه و فساد دارد. کسی که به طور خاص با رئیس جمهور دموکرات همراه نبوده، کسی که آشکارا آزوی بازگشت ترامپ را دارد. چرا این هدیه بزرگ را به او تقدیم کنیم؟

خب پاسخ شما به سوال خودتان چیست؟

به نظر من واضح است که شومر و جفریز تصمیم گرفتند برای تحمل کمترین مقاومت سیاسی یا کمترین دردسر، بهتر است با آن همراه شوند، من به دلایل سیاسی یا اخلاقی با این ارزیابی مخالفم. به نظر من نمایش خوبی از برند لیبرال صهیونیسم شومر است، جایی که قرار نگرفتن اسرائیل در یک مسیر خوب به رسمیت شناخته شده است. این آگاهی وجود دارد که نتانیاهو بازیگر بدی است اما آنها در گام هایی که در رابطه با آن برداشته شده اند به نظر ناپایدار و ناموفق بوده اند یا ضعیف. به نظر من درست است. اما بیایید اشاره کنیم که سناتور شومر حتی در سخنرانی خود، هر چقدر هم غیر مستقیم، به استفاده از فشار برای اعمال تغییر سیاست های آمریکا در قبال اسرائیل اشاره کرد. در حال حاضر درباره مشروط کردن یا محدود کردن کمک های نظامی به اسرائیل صحبت می کنیم که چند سال پیش حرفی از آن نمی زدیم. برای مدت های طولانی بخش بحث برانگیز مسئله، همین بود. هیچ کس این ایده را تأیید نمی کند یا از آن حمایت نمی کند که واقعاً باید قانون موجود مبنی بر کمک های نظامی مشروط، اعمال شود. می خواهیم تأکید کنیم که این ها ایده های جدیدی نیستند. این ها اقدامات ویژه ای نیستند که مردم می خواهند فقط در قبال اسرائیل اعمال شود. قانون موجود آمریکا کمک به هر کشوری را مشروط می کند. بایدن در جایگاهی قرار گرفته که منطق کمک مشروط را پذیرفته است، حتی اگر از این ابزار استفاده مفیدی نکرده باشد. بیان این ایده در گذشته تکان دهنده و نامأنوس بود اما حالا دارد ابراز می شود، حتی اگر به نظر من به اندازه کافی نباشد.

بایدن در بیانیه خود در توضیح اینکه چرا به دنبال توافق آتش بس است، می گوید که اسرائیل انجام حمله دیگری مثل هفتم اکتبر را غیر ممکن کرده است. این سوال را پیش می آورد که اگر توافق آتش بس ناپود شود، اگر توافق آتش بس از بین برود، آیا آمریکا همچنان از جنگ حمایت می کند؟ فکر می کنید واقعاً آمریکا دست از حمایت از جنگ برمی دارد؟

متأسفانه این فکر را نمی کنم. اما به نظر من این یکی از مهم ترین بخش های آن سخنرانی بود. فکر می کنم او داشت به طور هوشمندانه ای به اسرائیل و نتانیاهو روایت پیروزی را پیشنهاد می داد. اما بایدن با اذعان به آن، حداقل در لفظ، تعدادی از گزینه های خود را محدود کرد چون او حالا علناً اعلام کرده که یکی از اهداف اصلی این جنگ به دست آمده است.

بر اساس گزارش ها همچنان بیش از ۱۰۰ نفر در غزه گروگان اند. آزاد کردن آنها هم یکی از اولویت هاست. اما بهترین روش برای آن، همانطور که دیدیم، از طریق یک مذاکره و توافق است. حال سوال اینجاست، با وجود اذعان علنی به اینکه اسرائیل به این هدف اصلی دست پیدا کرده، چگونه می توانیم همانند گذشته به حمایت تسلیحاتی ادامه دهیم؟ همانطور که شما می گویند با نگاهی به داستان ۸ ماه گذشته، من متأسفانه شکی ندارم که بایدن همچنان به حمایت هایش ادامه می دهد.

امضای معاهده پوتین و اون

رئیس جمهور روسیه پس از مذاکرات در پیونگ یانگ گفت، معاهده جدیدی که بین کره شمالی و روسیه امضا شده است، «کمک متقابل» را در صورت مواجهه هر یک از این کشورها با تجاوز فراهم می کند. ولادیمیر پوتین و کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی در جریان سفر پوتین به کره شمالی توافقنامه مشارکت راهبردی را امضا کردند. ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه پس از امضای این معاهده گفت: معاهده مشارکت جمعی که امروز [دیروز] امضا شد، از جمله کمک های متقابل در صورت تجاوز به یکی از طرف های این معاهده را فراهم می کند. سندی که امروز به امضا رسید، سند پیشرفت و تحول است.

در این زمینه، رهبر روسیه به اظهارات آمریکا و دیگر کشورهای ناتو درباره تأمین سامانه های تسلیحاتی با دقت بالا، هواپیماهای اف-۱۶ و سایر تسلیحات و تجهیزات مشابه برای حمله به خاک روسیه اشاره کرد. پوتین گفت: این تنها یک بیانیه نیست، بلکه در حال حاضر نیز اتفاق می افتد و همه اینها نقض فاحش محدودیت هایی است که کشورهای غربی در چارچوب انواع تعهدات بین المللی به عهده گرفته اند.

این سند منعکس کننده تمایل دو کشور به، نه تنها ماندن بر روی موفقیت های خود، بلکه برای ارتقای روابط خودشان به سطح کیفی جدیدی است. اهداف و رهنمود های کلان برای تعمیق روابط روسیه و کره شمالی در بلندمدت تعیین شده است. پس از استقبال گرم کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی از ولادیمیر پوتین که به این کشور سفر کرده دو طرف حدود دو ساعت با یکدیگر گفت و گو و رودر رو داشتند. پوتین و کیم جونگ اون در این دیدار توافقنامه مشارکت راهبردی جامع را امضا کردند. رئیس جمهور روسیه روز سه شنبه پیش از سفر به کره شمالی، حکم پیمان همکاری استراتژیک با پیونگ یانگ را امضا کرده بود. رهبر کره شمالی همچنین در سخنانش گفت: مانورهای جنگی ایالات متحده و شرکا در آسیا آشکارا رویکرد خصمانه در قبال کره شمالی دارد. چنین اقداماتی صلح و ثبات در شبه جزیره کره را تضعیف و امنیت همه کشورهای جنوب شرق آسیا را تهدید می کند.

افزایش مقیاس و شدت مانورهای نظامی مشترک آمریکا با کره جنوبی و ژاپن صلح و ثبات را تضعیف کرده و امنیت کل منطقه را تهدید می کند. این یک سیاست تقابلی ایالات متحده برای گسترش زیرساخت های نظامی خود در این منطقه است که با افزایش قابل توجه مقیاس و شدت تمرین های نظامی مختلف با حضور جمهوری کره، ژاپن و ارتش های متخاصم با کره شمالی همراه است. پوتین تأکید کرد که «پروپاگاندای خسته غربی» در آسیا در حال شکست است. او گفت، نظام تحریم های شورای امنیت سازمان ملل که توسط ایالات متحده علیه کره شمالی راه اندازی شده است، باید بازنگری شود. ولادیمیر پوتین افزود: ما با تحریم ها و محدودیت های سیاسی مخالفیم. این اقدامات غیرقانونی تنها در خدمت بی ثبات کردن نظام سیاسی و اقتصادی جهانی است. این اقدامات نامشروع تنها به بی ثباتی نظام سیاسی و اقتصادی جهانی کمک می کند. به گفته پوتین، روسیه و کره شمالی سیاست خارجی مستقلی را دنبال می کنند و مورد باج گیری قرار نخواهند گرفت. رئیس جمهور روسیه تأکید کرد:

مسکو همکاری نظامی-فنی با کره شمالی را مستثنی نمی کند. مسکو و پیونگ یانگ همچنین توافقنامه هایی را در زمینه همکاری در مراقبت های بهداشتی، پزشکی و علم امضا کردند. همچنین در مورد شرایط ساخت یک پل مرزی که دو کشور را به هم متصل می کند، توافق شده است. روسیه و کره شمالی متعهد به تعمیق همکاری های دوجانبه هستند. پوتین تأکید کرد: روسیه و کره شمالی به مقابله با «اختناق تحریم ها» که توسط غرب به عنوان ابزاری برای حفظ هژمونی خود استفاده می شود، ادامه خواهند داد. پوتین از کره شمالی و شخصاً کیم جونگ اون برای سازماندهی تعطیلات برای فرزندان شرکت کنندگان کشته شده در عملیات ویژه تشکر کرد. رئیس جمهور روسیه با تشکر از استقبال گرم مردم این کشور، از کیم برای بازدید از مسکو دعوت کرد. ولادیمیر پوتین در پایان گفت و گو با کیم جونگ اون گفت: رفیق محترم کیم جونگ اون، از شما انتظار داریم که از مسکو دیدن کنید. از سوی دیگر رهبر کره شمالی هم تأکید کرد: معاهده مشارکت راهبردی جامع بین روسیه و کره شمالی ماهیت صلح آمیز و دفاعی دارد. من شک ندارم که این امر به نیروی محرکه ای تبدیل خواهد شد که ایجاد دنیای چندقطبی جدید را سرعت می بخشد.